

Ordførere for Lægestanden, ere tilbøielig af den Bestaffenhed, at de modsige hverandre og pege i forskellige Retninger, saaledes at den Ordning, som vil kunne tilfredsstille den ene Række af Krav, vilde gaa stik imod den anden Række af Krav. Dernæst vil jeg ogsaa gjøre en almindelig Bemærkning i Anledning af, hvad den ærede Interpellant yttrede, at jeg tror, at der fra den lægelige Side, i de Udtalelser, der ere fremkomne fra denne Side, har været en vis Mangel paa Kjendskab til de Grundsætninger, hvorefter en Administration under vor nuværende Forfatning maa være ordnet, og særlig til, hvorledes disse Anliggender maa besørjes, naar man dog ikke vil gaa saavidt, at man f. Ex. vil have en ansvarlig Minister for Medicinalvæsenet alene, men naar man vil henlægge det under et andet Ministerium, hvad der vel under vore smaa Forhold altid og nødvendigt maa blive Tilfældet. Jeg tror saaledes, at man i flere Henseender har undervurderet det juridiske Elements Betydning ved de sædvanlige lægelige Sagers Behandling, som forekomme i Justitsministeriet. Ved alle saadanne Spørgsmaal, som ere af særlig teknisk Natur, alle saadanne Spørgsmaal, som henhøres under det gamle Begreb *quæstiones artis*, er der vistnok Ingen, der kan sige, at man nogenstunde ikke har ydet de lægelige Autoriteter al den Bægt, de bør have, eller at man nogenstunde har forsøgt paa der at tiltage sig nogen bedre Dom overfor deres Dom. Men hvad de saakaldte administrative Sager angaar, som frembyde sig til daglig Behandling i Justitsministeriet, er i Virkeligheden — det kan jeg sige af min egen Erfaring — det store Flertal af disse Sager i Grunden slet ikke af den Natur, at der behøves nogen special lægelig Indsigt for at kunne besørge dem. De allerfleste Sager af denne Natur ere løbende Sager, hvis Afgjørelse i Genhold til den bestaaende Lovgivning og i Genhold til en gammel Praxis er temmelig klar. Og hvad angaar de mere indgribende Foranstaltninger, som der kunde være Spørgsmaal om, er det jo let nok for Læger at formulere de lægelige Krav, men en Justitsminister kan ingenlunde lade sig nøie med blot at faae Sagen forelagt fra den Side. Det, som er nødvendigt i denne Retning, og som altid, hvorledes man end tænker sig Sagen ordnet, vil være nødvendigt, at han raadfører sig med sine dygtige juridiske Raadgivere om, det er det Spørgsmaal, hvorledes de Foranstaltninger, som der er Tale om, kunne forsvares, hvad man i Overensstemmelse med den bestaaende Lovgivning kan være berettiget til at gjøre, om og hvorvidt man ikke derved kommer i Strid med denne eller hin Lov, med denne eller hin Indretning paa et andet Omraade. Hele dette Spørgsmaal, hvorledes de lægelige Krav skulle fyldestgjøres under den bestaaende Lovgivning og under den bestaaende Ordning af de forskellige Autoriteter, som komme i Berøring med de lægelige, er et Spørgsmaal, som

ingen Justitsminister kan undgaa at fæste Diet meget paa. Det er næsten for ham i Grunden det vigtigste i de paagældende Tilfælde, og det er et Spørgsmaal, som træder i den Grad i Forgrunden og er saa vigtigt ved disse Beslutninger, at jeg knapt kan tænke mig, at han nogenstunde vil slaa sig til Ro med blot at konferere med Medicinal-Inspektøren eller Direktøren, selv om Ministeren selv er Jurist. Det maa nemlig erindres, at der Ingen er, som er Jurist i den Forstand, at man er inde i alle mulige Ørene af Speciallovgivningen, og endnu mindre i den Forstand, at man er inde i den administrative Praxis, som har udviklet sig paa disse Gebeter, og selv om Justitsministeren altid er Jurist, vil det være meget sjældent, at han er særlig bekendt med denne Del af Lovgivningen. Der vil være en Nødvendighed for at lade det juridiske Element af Justitsministeriet komme til orde, og han vil være henøist til at støtte sig til dette i en meget større Grad, end jeg tror er forudsat af dem, der have sørt Ordet for den anden Indretning, og som jo nærmest kun have haft de lægelige Interesser for Øie. Paa den anden Side er der vistnok Ingen, der nu misstjender de forskellige Mangler, som kunne klæbe ved den nuværende Organisation. Det vil vistnok erkendes, at det er et mindre heldigt Forhold, som nu er tilfælde, at Sundhedskollegiet bestaar af et Antal ulønnede Medlemmer, og at det er et endnu mere uheldigt Forhold, at den ligeledes ulønnede Defensus, væsentlig fordi han er ulønnet, maa stifte hvert Aar, saaledes at denne Mand, naar han har begyndt at faae Indsigt i den daglige Forretningsgang og Maaden, hvorpaa de forekommende Sager behandles, strax igjen skal fjernes. Det er derfor vistnok Noget, der kan betragtes som givet fra alle Sider, at der er Trang til en Reform af den bestaaende Tingenes Ordning. Jeg skal derfor i dette Dieblit indskrænke mig til den Bemærkning, at jeg, uagtet den ringe Opfordring, der kunde ligge dertil, i hvad der ellers er passeret mig i den Tid, jeg har haft den Ære at være Justitsminister, dog ikke skal unddrage mig fra til Efteraaret at bestræbe mig for at forelægge et Lovforslag angaaende en Omordning af Medicinalvæsenet, men at jeg paa dette Standpunkt naturligvis ikke kan binde mig ved nogen som helst Udtalelse angaaende den Retning, hvori et saadant Lovforslag vil komme til at gaa.

Bloug: Jeg skal paa mine egne og Mandantens Vegne takke den høitagtede Minister for det Svar, han har givet, det var saa velwilligt og imødekommende, som jeg paa nogen Maade kunde vente og forlange; thi Ingen kan forlange, at den høitagtede Minister skulde være saa særddig med sine Reformforslag eller have dem bearbejdede allerede saaledes, at han kunde sige Noget nærmere derom, end det, han har sagt, at han vil tage